

[Landbrugsministeren.]

der er en Husmand, som paa Grund af Omstændighederne, paa Grund af Sygdom f. Eks., kun kan blive der 2—3 Aar og saa maa sælge, skal Prioriteten forrentes. For hans Nabo, som maaske ikke finder det nødvendigt at sælge Ejendommen før efter 20—30 Aars Forløb, indtræder Forrentningsforpligtelsen derimod først efter 20—30 Aars Forløb. Hvordan vil de to Husmænd kunne se det rimelige i en saa forskellig Behandling? Dernæst vil jeg nævne, hvordan det vil virke overfor Jord, der er indkøbt privat; dèr vil det virke endnu værre. Jeg staar her med et Eksempel fra det Amt, hvor jeg bor, hvor der i Fjor er købt Jord til Udstykning privat efter den gamle Husmandslov, og hvor man har købt Jorden fra en Gaard, hvor der var sat en Jordværdi af 1 500 Kr. for Parcellen. Den var solgt for en Sum af 8 000 Kr. Jordlovsudvalget og Amtskommissionen mente, det var for højt, og navnlig fordi Jordværdien kun var 1 500 Kr., lykkedes det at sætte Jordprisen ned til 6 000 Kr. Administrationen erkendte, at det i Forhold til Jordens Bonitet var et meget billigt Køb. Men hvis Venstre fik gennemført sit Forslag, skulde Manden kun betale 1 500 Kr.; saa meget skulde han forrente af den Parcel, medens Staten skulde tilskyde en Sum paa 4 500 Kr. Forstaa det, hvem der kan, at der er nogen som helst Retfærdighed i det! Tror det ærede Medlem, at Husmænd og andre ude i disse Egne, som køber Jord privat uden Statsstøtte, og som vil betale Prisen, i dette Tilfælde 6 000 Kr., kan forstaa det rigtige i, at en Nabo til dem faar et Statstilskud paa 4 500 Kr., medens de selv ikke faar en Øre? Tror det ærede Medlem ikke, at er det nogen Sinde blevet paastaaet, at vi har Ulighed i vor Udstykningspolitik, saa vil det indtræffe, hvis det ærede Medlem faar sit Forslag gennemført?

Derfor forstaa jeg saa godt, at det ærede Medlem helt undlod at anføre saglige Argumenter, der taler til Fordel for det Forslag, som han her opstiller, og kun anførte Ord i Almindelighed. Det, det gælder om, er, at vi faar Lighed til Stede, en Lighed, der dog aldrig kan opnaas fuldt ud, naar det drejer sig om to vidt forskellige Principper. Hvis Venstres Forslag gennemføres, vil det betyde, at man overfor privat indkøbt Jord kommer helt bort fra den Mulig-

hed, man dog til enhver Tid vil have for at faa Jord frem til en rimelig Pris, og fra den Fordel, der ligger i, at Køberen skal forrente den Købesum, han har betalt for Jorden. I samme Øjeblik det er Staten, der maa betale Forskellen mellem Jordværdien og Købesummen, har Køberen ingen Interesse i at faa den frem til den billigst mulige Pris. Køberen og Sælgeren har Interesse i den lavest mulige Jordværdi af Beskatningsgrunde, men ogsaa af Hensyn til, at Husmanden er fri for at svare Rente af det omtalte Beløb. Men omvendt har de fælles Interesse i en meget høj Købesum. Hvordan det Spørgsmaal ordnes, hvilken Fristelse man leder de paa-gældende i, overlader jeg til det ærede Medlems Intelligens at finde ud af. Jeg vil være overordentlig betænkelig ved at tage Ansvaret for en saadan Lovgivning.

Jeg vil ogsaa sige, at det er en maskeret Statstilskudspolitik, man her indleder. I de 30 Aar eller mere, der er gaaet siden den første Husmandslov, har man saa vidt muligt holdt sig udenfor Statstilskud. Et ringe Statstilskud gennem en billig Forrentning har der til enhver Tid været, men rene store Statstilskud har man saa vidt muligt holdt sig udenfor. Det ærede Medlem ved, at der i 1922—23 fra hans Partis Side blev forelagt og gennemført en Tilskudspolitik til Oprettelse af Husmandsbrug, men det ærede Medlem ved formodentlig ogsaa godt, at det varede ikke længe, inden man var fuldkommen klar over, at det var noget forkert, man var kommet ind paa. Derfor spørger jeg: hvorfor skal vi nu ind i en Politik, der har vist sig at være uheldig og maa siges at frembringe den størst mulige Ulighed mellem de forskellige Husmænd til Misundelse og Misfornøjelse fra alle Sider, og som ingen nogen Side kan blive tilfreds med?

Jeg maa ogsaa spørge: hvorledes kan det være, at man nu er kommet i Tanker om, at der er Ulighed mellem de to Principper? Det har man aldrig fundet tidligere. Man har Gang paa Gang søgt at faa dem saa tæt op ad hinanden som muligt i økonomiske Vilkaar, vel vidende det umulige i at faa nøjagtigt det samme. Ingen har fastslaaet det mere bestemt og klart end den daværende Landbrugsminister, det nuværende ærede Medlem af det andet Ting,